UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria s[e]c[und]a post d[omi]nica[m] tertia[m] quadrage. Tex. eua[n]. Lu. ca. iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ſm ſctōs doctores iſta dr̄ fuiſſe btā Mar
cella pediſſeq̄ marthe ſoroꝛ marie mag.
⁊ Lazari. Ex q̄ ſequitur ꝙ irrōnabile non
eſt magdalenā interfuiſſe huic ꝑdicatiōi:
⁊ in ea ſm aliq̄s fuiſſe ↄuerſam. Vn̄ ⁊ ma
gi. hiſto. dicit ſm q̄ſdā dn̄m fuiſſe tūc inui
tatū a Simone phariſeo in Nazareth: ⁊
magdalenā ad eū lachrymis ſuffuſam ve
niſſe. Sꝫ iſta certa nō ſunt q̄ de magdale-
na dicunt̄: ſꝫ rōnabiliꝰ eſt ꝙ in hierl'm fue-
rit ↄuerſa: lꝫ huic ſermōi potuerit intereſ-
ſe: qꝛ iā eiꝰ ↄuerſionē Lucas recitauerat.
Dicit̄ ḡ: (Factū eſt: cū hec diceret) cū gr̄a
ppli in ↄfuſiōez phariſeoꝝ (extollēs vocē)
in altū vt clare ab oib9 poſſet audiri (q̄dā
mulier) ſexu q̄dē femia ſꝫ aīo viril' (de tur-
ba) q̄ exultabat in gl'ia chr̄i inuidos ↄfutā
tis: dixit illi (Btūs vēter q̄ te portauit: et
vbera q̄ ſuxiſti) Sicut aūt dicit Beda ſi-
cut chr̄s tūc ↄfutauit iudeos chr̄m dei fi-
liū negātes: ita hec ↄfutat nūc hereticos
q̄ dixerūt eū carnē nō ſumpſiſſe de matre.
Si em̄ inq̄t eſt eius lacte nutritꝰ: q̄re ne-
gat̄ eiꝰ ſemie ↄceptꝰ cū ex eodē fonte ſm
phyſicos vterq̄ʒ humoꝛ emanare ꝓbetur.
Hec ille. Per ſemē tn̄ Beda ſāguinē ſiue
materiā generatōi neceſſariā accipit. Vir
go em̄ nō ex ſemie ſed ex ſanguine ↄcepit
puriſſimo: vt ptꝫ. iij. ꝑ. q. xxxj. ar. v. (At il-
le dixit: Quinimo: bti q̄ audiūt ꝟbū dei ⁊
cuſtodiūt illud) Et in hoc ſm Chryſ. non
repudiat matrē: ſed oſtēdit non ei ꝓfuiſſe: ſi
fuiſſet mr̄ ſine iuſticia ⁊ ſctitate. In hac
pte eſt documētū lr̄ale: qd̄ tāgit Chryſ. d.
Si Marie nō ꝓderat ſine dotib9 anime
chr̄m ab ea ortū traxiſſe: mltō magꝭ ſiue
pr̄em ſiue mr̄em ſiue frēm ſiue filiū ꝟtuo-
ſum habeamꝰ: nos aūt abſiſtamꝰ ab eius
ꝟtute neq̄q̄ʒ h̄ ꝓdeſſe valebit. Hec ille.

Feria ſcd̄a poſt dn̄icā tertiaꝫ
quadrage. Tex. euā. Lu. ca. iiij.

Q Vanta audiuimꝰ fa-
cta in capharnaū: fac
et hic in pr̄ia tua. Ait
aūt: Amē dico vobis:
qꝛ nemo ꝓpha acceptꝰ eſt in pa-
tria ſua. In ꝟitate dico vobis:
mlte vidue erāt in dieb9 helie i
iſrael: qn̄ clauſum ē celū annis
trib9 ⁊ menſib9 ſex: cū facta eſſet
fames magna in omni terra: et
ad nullā illaꝝ miſſus ē helias:
niſi in ſareptā ſidonie ad mulie
rē viduā: Et multi leproſi erāt
in iſrl' ſub Heliſeo ꝓpheta: ⁊ ne-
mo eoꝝ mūdatus ē niſi naamā
ſyrus: Et repleti ſunt oēs in ſy-
nagoga ira hec audiētes Et ſur
rexerūt ⁊ eiecerunt illū extra ci
uitatē: ⁊ duxerūt illū vſq̄ʒ ad ſu
perciliū mōtis ſuꝑ quē ciuitas
illoꝝ erat edificata: vt ꝑcipita-
rent eū. Ipſe aūt tranſiens per
mediū illoꝝ ibat.

Q Vanta audiuimꝰ
facta in capharnaū ⁊c̄.) Luc.
iiij. In p̄nti euāgelio tangunt̄
tria puncta: q̄ ſunt: Inuitatio
Excuſatio: Indignatio. Quantū ad ꝓ
mū igit̄ tāgit̄ inuitatio quā fecerunt chr̄o
ſui cōpatriote ad ꝓdigia faciēda. Pro h̄
ḡ aduertendū eſt: ꝙ iſtā iuitationē nō fece
rūt phariſei oꝛe: ſed coꝛde. Nā ſaluatoꝛ cū
ingreſſus fuiſſet ſynagogā ſabbato in na-
zareth: dederūt ei libꝝ ad legendū: in q̄ le
git ꝓphetiā Eſa. lxj. Spūs dn̄i ſuꝑ me ⁊c̄.
Et cū legiſſet eaꝫ: poſtea ſedit: dixitq̄ʒ illā
in ſe cōpletā. ⁊ oculi oim erāt verſi ad eū:
⁊ valde gratioſe ꝑdicauit: ita ꝙ vt dr̄ Lu-
cas (oēs dabāt teſtimoniū: ⁊ mirabant̄ in
ꝟbis gr̄e q̄ ꝓcedebāt de oꝛe eius.) Dicunt̄
aūt chr̄i ꝟba eſſe verba gr̄e. Primo oꝛigi-
naliter: qꝛ erāt a gr̄a. Eſa. cap. lxj. Spūs
dn̄i ſuꝑ me ꝓpterea ꝙ vnxit me: euangeli-
zare paupib9 miſit me: ⁊ hoc ſm trāſlatio
nē. lxx. interꝑtū. Scd̄o materialr̄: qꝛ erāt
de gr̄a. Vn̄ dicit̄ ibidē: Predicare capti-
uis indulgentiā ⁊c̄. Tertio foꝛmaliter: qꝛ
erāt gratioſa Jo. vj. Nunq̄ʒ ſic locutꝰ eſt
hō. Pſ. Diffuſa eſt gr̄a in lab. tu. Quar-
to finaliter: qꝛ erāt ꝓpter gr̄am habendaꝫ
Jo. xiiij. Iā vos mūdi eſtis ꝓpter ſmonē
quē locutꝰ ſum vob. Quīto cauſaliter: qꝛ
erāt gr̄e collatiua Jo. vj. Verba q̄ ego lo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quoꝛ ſpūs ⁊ vita ſunt: Multi aūt ſunt qui
habent ꝗdem grām ꝟboꝝ: qꝛ ſunt eloquē
tes: ſed nō ꝟba grē.i.a grā ⁊ ad grām oꝛdi
nata: Cōtra ꝗs Eph.iiij. Ois ſmo malꝰ
de oꝛe veſtro non ꝓcedat: ſed ſiꝗs bonꝰ eſt
ad edificationem fidei: vt det grām audi
enti (Et dicebant: Nonne hic eſt filius Jo
ſeph: Et ait illis: Utiqꝫ dicetꝫ mihi hanc
ſilitudinē: medice cura teipm) Eſt autē
notādū ꝙ chꝛs aſſimilat ſe medico coꝛpo
rali ſananti coꝛpa ꝑ naturales medicinaſ
qꝛ ipe fuit vere medicꝰ coꝛpoꝛis ⁊ aie hn̄s
mltas medicinas. Nā medicatiua ſunt pͥ
mo eius verba Eſa.lxj. Ad annunciandū
manſuetis miſit me: vt mederer contritꝫ
coꝛde: ꝗ ad aiam .ſ. Et Matth.viij. Dic
tm̄ verbo ⁊ ſanabiꝛ puer meus: ꝗ ad aiam
ſcꝫ ⁊ coꝛpꝰ ſil: quia neutrū ſine altero ſana
bat: maxime coꝛpꝰ ſine aia: qꝛ pͥncipaliter
erat medicꝰ aiaꝝ. Et ſcđo eius veſtimēta
Matt.ix. Si tetigero fimbꝛiam veſtimē⸗
ti eius: ſalua ero. Erat enim in eiꝰ huma⸗
nitate virtus deriuata a deitate: ⁊ in ve⸗
ſtibus ac verbis: ⁊ foꝛte in omnibꝫ coꝛpi⸗
bus medijs inꝛ ipm ⁊ infirmū quelibꝫ ab
eo curandū Et tertio eius amoꝛ tam acti
ue ꝗꝫ paſſiue. Ecci.vj. Amicꝰ fidelis me
dicamentū vite ⁊ imoꝛtalitatis. Et q̄rto
eius doloꝛ. Eſa.liij. Diſciplina pacis no⸗
ſtre ſup eū cuiꝰ liuoꝛe ſanati ſumꝰ. Et ꝗn⸗
to eiꝰ caro. Mat.viij. Tetigit eū dicens:
Uolo: Mūdare. Et ſexto eius aſpectus.
Luce.xxij. Reſpexit Petrū ⁊ fleuit ama⸗
re. Quedā tn̄ hoꝝ ſanabant meritoꝛie vt
ſuus doloꝛ. ꝗdā effectiue: vt ſua caro ⁊ ve
ſtis. ⁊ ꝗdam vtroqꝫ mō: vt cruoꝛ paſſiōis:
vt diffuſe in die reſurrectionis in digreſſio
ne ptractabiꝛ (Quanta audiuimus facta i
capharnaum: fac ⁊ hic in patria tua) Ex ꝗ
bus ptꝫ ꝙ non inuitauerunt eum ſui com
patriote: ſed inuitare volebāt: ipe ꝟo aſſū
pſit verba ꝗ illi dicere volebant ⁊ ea ꝓtu⸗
lit oꝛe ſuo. Etiam ſciendū eſt: ꝙ vt ꝗdā
dicūt cōciues eiꝰ nō voluerūt iſta dicere il
la die qn̄ ꝓphetiā legit: tūc em̄ libenꝛ audi
uerunt illū: ſed alia die Nā ſaluatoꝛ freq̄n⸗
ter ibat vt euangeliſte dicunt capharnaū:
⁊ redibat in nazareth: ſed in capharnauꝫ
faciebat miranda ⁊ non in nazareth: ꝓpter
qđ quadam die ceperunt deſpicere eum ⁊
dicere: Nonne hic eſt filiꝰ ioſeph ⁊c̄. Qui⸗
dam tn̄ alij dicunt ꝙ eadē die factū eſt: et
qđ dr: Oēs teſtimoniū illi dabāt.i.lauda
bant eum, intelligendū eſt: ꝙ omnes.i.ma
ioꝛ ps. Qđ ꝟo ſequiꝛ: ⁊ dicebāt: nōne ⁊c̄.
intelligendū eſt ꝙ ꝗdaꝫ inuidi ſic dicebāt
Qualitercunqꝫ aūt fuerit: dicit tn̄ eccleſia
phariſeos id dixiſſe qđ dicere cogitabant
Diciꝛ ḡ (dixerunt).i. dicere voluerunt: ſed
chꝛs eos ꝑoccupauit: dicēdo id qđ illi di⸗
cere volebant (phariſei) inuidi (ad ieſum:
Quāta) miracla (audiuimus facta) ꝑ te (i
capharnaū) ꝗ erat ciuitas pͥncipalis gali⸗
lee (fac et hic in patria tua) vbi es nutritꝰ.
Et hoc eſt idē qđ dicere, medice cura tei⸗
pſum.i.ſi faceres vera miracula vt diciꝛ:
libentiꝰ ea deberes facere inꝛ tuos ꝗꝫ inꝛ
extraneos: ſicut ⁊ medicus magis de ſe et
ſuis ꝗꝫ de alijs curat. Et ſic ſm aliꝗs de⸗
trahebant eius miraculis, ſm alios tn̄ h
dicebant volentes vt honoꝛaret patriam
ſuam: ⁊ vt ipi ꝗꝫ poſſent videre ꝗ audiue⸗
rant ꝑ famā. In hac parte ē moꝛale do
cumentū ꝙ deus dat gratias ſuas varie:
ſm varias animoꝝ ꝑparationes. Eſt em̄
tanqꝫ ſol qui tantū illuminat quantū ape⸗
ris feneſtram. Et ſi dicas: Non poſſuꝫ me
diſponere niſi ille dederit. Dico ꝙ verum
eſt: ſed ipe ſemꝑ eſt paratus te adiuuare:
⁊ nulli deficit: ſed nolumꝰ ꝯſentire eiꝰ mo⸗
tioni Apoc.iij. Ego ſto ad oſtium.ſ. coꝛ⸗
dis: ⁊ pulſo. Et lꝫ ipe poſſet ſi vellet tuam
voluntatem mutare: tamen vult ꝙ libere
ei aſſentias: quia hoc requirit natura tue
voluntatis, ſicut vult ignem calefacere: qꝛ
hoc requirit ſua natura. Ideo ait Augꝰ.
Qui fecit te ſine te: non ſaluabit te ſine te.
Hec ille. Et itelligitur ꝙ non ſaluabit te
ſine te conſentiente: ꝗꝫuis ſaluet te ſine te
ſaluante.

Quantū ad ſcđm tangiꝛ excuſatio quā
fecit ſaluatoꝛ: ⁊ intendit dicere ꝙ non ideo
non facit miracula: quia non poſſit: aut qꝛ
ꝯtēnat patriā: ſꝫ qꝛ ipi erāt indiſpoſiti. Di
ciꝛ ḡ (Ait aūt: amē).i. vere (dico vobis: ꝗa
nemo ꝓpha acceptꝰ ē in pͣtria ſua.) Cyrillꝰ:
q.d. Multis mlta ꝓdigia inter vos a me fi
eri penes ꝗs ſum nutritus: ſꝫ non latet me
ꝗdā cōis ꝗ cūctis accidit paſſio. Cōtēnū⸗
tur em̄ ꝗdāmō ſꝑ etiā optima ꝗqꝫ: qn̄ nō

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

raro ꝯtingūt alicui ſed ſuppetunt ad velle
⁊ ſic etiã ꝯtingit in hoibꝰ. Familiaris em̄
q̄ ſemꝑ p̄ſto eſt debita reuerentia ꝓuatur
a notis. Hec ille. Probat aūt ſaluatoꝛ ſen
tentiã ſuã duplici exēplo ſcripture: cū ſub
ditur (In veritate dico vobis) Iſte modꝰ
loquendi eſt iuramentū: ſi intētio loq̄ntꝭ
ſit ipſam ꝓmã ꝟitatē inuocare: vt ſit ſēſus:
In veritate. i. in deo vel ꝑ deū ſeu ſm de
um dico vobis. Pōt etiam nō eſſe iuramē
tū ſi nō ꝑma veritas que deꝰ eſt / ſꝫ ipſa ve
ritas in cōi accipit: vt ſit ſenſus: vere dico
vob. Et vtroq̄ mō hic pōt accipi: ſꝫ tamē
credo q̄ ſaluatoꝛ non iurauerit: qꝛ nō erat
neceſſe: cum ea que dicebat conſtarent ex
ſcripturis (Multe vidue erant in iſrl'). i. in
ꝓplo in quo helias erat nutritus ⁊ natus:
(in diebꝰ helie). i. in q̄bꝰ helias hic cū hoi
bus ꝯuerſabat. Chryſ. Helias terreſtris
angelꝰ / celeſtis hō: q̄ nec tectum nec men
ſam nec amictū habebat vt m'lti: clauē ce
loꝝ gerit in lingua. Hec ille. Vñ ſequit:
(Qñ clauſum eſt celū) ad oꝛonē Helie. iij.
Reg. xvij. (⁊ facta eſt fames in om̄i terra)
Baſi. Vt em̄ aſpexit helias ex ſaturitate
nō modicū genera opꝓbriū: per famē il
lis ieiuniū attulit quo culpã eoꝝ q̄ in im
menſum creſcebat / cohibuit. Coꝛui aūt fa
cti ſūt iuſto ſibi miniſtri: q̄ ꝯſueuerūt alio
rū pabula vſurpare. Hec ille (Et ad nullã
eaꝝ) viduaꝝ q̄ erãt de ꝓplo ſuo (miſſus eſt
helias) qñ fuit compulſus exire deſertuꝫ.
⁊ hoc ꝯtū ex ſcriptura habet: ſm quã loq
tur ſaluatoꝛ. Sicut em̄ habet vbi ſupꝛa cū
helias lateret in q̄dam toꝛrente a facie re
gis iſrl': ibi paſcebatur a coꝛuis ⁊ bibebat
aquã toꝛrentꝭ: ſꝫ eo exiccato dñs miſit euꝫ
ad q̄ndã viduã gentilē deuotioꝛem viduis
iſraeliticis. Ideo ſubdit (Niſi) ꝑ ſed (in ſa
reptã ſidonioꝝ). i. ad q̄ndã ciuitatē vl' ter
rã gentiliū (ad mulierē viduã) Hoc etiam
vt dicit Chryſ. factū fuit nō ſolū ꝓpter vi
due huiꝰ fidē ⁊ deuotionē: ſed etiã diuina
miſericoꝛdia: vt. ſ. Helias dū longa ſpacia
terraꝝ trãſiret: videret mūdi calamitatē:
⁊ pluuiã a dño poſtularet (Et m'lti lepꝛoſi
erant in iſrl' ſub heliſeo ꝓpha). i. in diebꝰ he
liſei (⁊ nemo eoꝝ mundatꝰ eſt) ab heliſeo:
(niſi naamã ſyrus) q̄ ſcꝫ non erat de popu
lo heliſei. Et i oibꝰ his vult ſaluatoꝛ iſer
re q̄ ipſe nō faciebat ipſis miracula: qꝛ non
habebãt ad eū debitã reuerētiã ⁊ deuotio
nē ⁊ fidē: imo ei inuidebãt. Vñ dicit Mar
ci. vj. Et nō poterat ibi ꝟtutem vllã face
re. Non poterat inquã ſm congruentiaꝫ:
q̄uis potuiſſet abſolute In hac ꝑte eſt
moꝛale documentū / q̄ntū malū ſit inuidia
Amb. Hoc aūt exēplo declarat q̄ fruſtra
opem miſericoꝛdie celeſtis expectes: ſi ali
ene fructibꝰ ꝟtutis inuideas. Aſpernatoꝛ
em̄ deꝰ inuidoꝝ eſt: ⁊ ab his q̄ diuina be
neficia ꝓſequunt in alijs / miracula ſue po
teſtatis auertit. Dñice q̄ppe carnis actꝰ di
uinitatis exēplū eſt: ⁊ inuiſibilia eiꝰ nobis
ꝑ ea que ſunt viſibilia demōſtrant. Vide
te igit q̄d mali inuidia afferat. Indigna ꝓ
pter inuidiã patria iudicat: in q̄ ciuis opet
q̄ digna fuit in qua dei filiꝰ naſceret. Hec
ille Et nota q̄ cū duplex ſit natiuitas. ſ. in
vtero: que ē ꝯceptio: ⁊ ex vtero. Amb. lo
quit de pꝛima. Eſt ⁊ ſcōm documētū Nã
ex hiſtoꝛia helie que habet. iij. Regū. xvij
vbi patet q̄ dū erat in deſerto deꝰ veſpere
⁊ mane ꝑ coꝛuos mittebat ei panē et car
nes ⁊ bibebat aquã toꝛrentꝭ inſtruimur q̄
fugiētes mūdanos ſtrepitꝰ ⁊ vacantes ſo
litudini diuie ꝯtemplatiōis paſcunt a dō
pane deitatis: ⁊ carnibꝰ humanitatꝭ: ſꝫ tñ
bibūt aquã toꝛrentꝭ: qꝛ ſue cōſolatiōes ſūt
admixta in via doloꝛibꝰ: ⁊ paſcunt mane ⁊
veſꝑe: nō in meridie: i quo eſt ꝑfectꝰ caloꝛ
qꝛ eoꝝ ꝯſolatōes ſunt impꝑfecte. Et aliq̄n
ad tãtã miſeriã deueniūt q̄ idigēt buccel
la panis: quia eis ꝯſolatiōes diuie ſubtra
hunt aliq̄n: vt nō ſupꝑbiãt: ⁊ vt eas diligē
tius inq̄rant: ⁊ cautiꝰ cuſtodiãt. Eſt ⁊ ter
tiū: qꝛ ex hiſtoꝛia vidue inſtruimur elemo
ſynas facere: qꝛ ꝓ paruis magna recipiūt
etiã tempoꝛalit ſi expedit: quia ex q̄ vidua
cepit heliã paſcere: nō defecit nec diminu
ta eſt hydria farine: nec olei lechitꝰ. Eſt ⁊
quartū: qꝛ ex hiſtoꝛia naaman iſtruimur:
q̄ ſi lauemur ſepties in chꝛiſti ſanguie ab
om̄i lepꝛa mūdabimur. Lauamur aūt ſe
pties: ſi deuote meditemur: quō ſepties ſã
guinē fudit: ꝑmo in circūciſiōe cōtra luxu
riã: ſecūdo in ſudoꝛe contra gulã: tertio in
coꝛonatione ꝯ̄ ſupꝑbiã: quarto in lanceatio
ne ꝯ̄ irã: q̄. ſ. eſt accenſio ſanguis circa coꝛ:
quinto in flagellatiōe ꝯtra inuidiã. inuidi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

em̃ ſunt ſicut canes mordentes. Si igit̃ ti
met leo qñ flagellatur canis: multo mag̃
debent iſti canes timere quando vidẽt leo
nem. i. chr̃m flagellatũ. Sexto in manuũ
pforatione ꝯ auariciaꝫ. et ſeptimo in pedũ
crucifixione ꝯ acidiam.

Quantũ ad terciũ tangit̃ indignatio ci
uiũ de nazareth: cum dr̃: (Et repleti ſunt
oẽs in ſynagoga ira hec audientes.) Et h̃
ſm̃ Grec. vel quia prauã intentionẽ eorꝫ
redarguerat: q2 de inuidia eos notauerat
que inter pares regnare ſolet. vl̃ quia ĩ eo
qđ dixerat illã ꝓphetiã in ſe cõpletã: arbi/
trati ſunt ꝙ ſeipm̃ ꝓphetis cõpararet. Vl̃
ſm̃ alios q2 chr̃s deuotionẽ gentiliũ pu/
tã naaman ꝛ vidue ſareptane pferebat de
uotioni iudeoꝝ: qui tñ ipos gentiles abo/
minabantur vt canes. Prouerb. xv. Non
amat peſtilẽs eũ qui ſe corripit. Fuerũt eti
am irati ſm̃ Gorrã ꝓpter myſteriũ qđ ĩ di
ctis exẽplis innuebat̃: ꝙ. ſ. bñficium pdica
tionis eſſet trãſferẽdũ ad gẽtes. Vñ Act.
xxij. hac đ cã volebant iudei occidere pau
lũ: q2 dixit dictũ fuiſſe ſibi: ad natiões lon
ge mittã te. Et ſurrexerũt ꝛ eiecerũt illuꝫ
extra ciuitatẽ tãq̃ dignũ morte. Ambro.
Cũ dñs p ꝓpl̃os bñficia diffunderet: illi i/
iurias irrogabãt. Hec ille (Et duxerũt il/
lũ vſq̃ ad ſupciliũ montis: ſup q̃ ciuitas il/
loꝝ erat edificata: vt pcipitarẽt eũ.) In h̃
maxime apparet q̃ beſtialiſ ꝛ feralis ſit il
le ꝓpl̃s: quia certum ẽ ꝙ tota regio domi
nũ magnificabat: ꝛ ipi hoc nouerũt: ꝛ au/
dierãt eũ libent̃ ſaltem maior pars eoꝝ: et
nullã dixit eis contumeliã: nec repħendit
eos de aliq̃ vicio apte: nec aliquã habuer̃t
ire cauſaꝫ: niſi ꝙ eos notauit ſibi eẽ min⁹
deuotos q̃ alij forẽt ex irreuerẽtia ꝛ inui/
dia que regnare ſolet in paribꝫ: ꝛ in tantũ
exarſerũt furorẽ: vt a furore ꝓpl̃i vellẽt pci
pitare quẽ nouerãt pie ꝯuerſatũ cum eis.
Beđ. Peiores ſunt iudei diſcipuli diabo
lo mgr̃o. Ille ṽbo ait: mitte te deorſum:
iſti facto mittere conant̃. Hec ille. (Jeſus
ãt trãſiẽs) ṽtute ſue diuinitatꝫ (p mediũ il
loꝝ) viſibilr̃: vt videt̃ aliq̃bꝫ. nã dicit Be/
da ꝙ q̃ſiuit latere poſtq̃ elapſus ẽ de ma/
nibꝫ eoꝝ. Dicit aũt ſcr̃us Tho. ſup Joan.
viij. ca ꝙ cum vellẽt chr̃m iudei lapidare/
abſcondit ſe. i. ſe inuiſibilẽ reddidit: ꝛ exiuit
đ tẽplo. Et ſubiũgit: Silr̃ fecit Luce. iiij.
qñ voluerũt eũ pcipitare. Qui tñ tenet ꝙ
viſibilr̃ trãſiuit p iſtos: dicat ad ſcm̃ Tho.
ꝙ intendit hoc factũ fuiſſe ſilr̃ illi q̃tũ ad
recedere ab inimicꝫ: nõ q̃tũ ad modũ re/
cedẽdi. Cũ ãt vt Beđ. ait ꝛ teſtat̃ Magr̃
hiſt. dñs de manibꝫ eoꝝ elapſus deſcẽde/
ret de mõte ꝛ ſub rupe vellet latere ĩ eo lo
co q̃ nunc dicit̃ ſalt⁹ dñi: ſubito ad tactum
dñice veſtis ſaxũ illud ſubterfugit: ꝛ iſtar
cere ſolutũ q̃ndã ſinũ ſeu receptaculũ effe/
cit: in q̃ dñicũ corp⁹ recipet̃. In q̃ loco oia
lineamẽta ꝛ ruge veſtis ꝛ ruge calciamẽto
rum ei⁹ (vt dicit idẽ Magr̃ hiſt.) apparent
adhuc: ꝛ ſic etiã mõ teſtant̃: q̃ viderũt vt
dicit Nico. de ly. In hac pte ẽ documen
tũ ꝙ nõ debem⁹ vindictaꝫ facere de his q̃
nobis mala aut appetunt aut iferre conan
tur exemplo chr̃i: q̃ declinauit iimicos cũ
illos potuiſſet occidere. Amb. Malebat
iudeos adhuc ſanare q̃ pdere: vt ineffica
ci furoris exitu deſineret velle qđ implere
non poſſent. Hec ille.

Feria. iij poſt dñicã. iij. q̃dra ge. Textus euãg. Matt. xviij.

ſ

I peccauerit in te fra
ter tuus: vade et corri
pe eũ inter te ꝛ ipm̃ ſo/
lũ. Si te audierit lu/
cratus eris fratrẽ tuũ. Si autẽ
te nõ audierit: adhibe tecuꝫ ad/
huc vnũ vel duos: vt in ore duo
rũ vel triũ teſtiũ ſtet omne ṽbũ.
Q, ſi nõ audierit eos: dic eccle/
ſie. Si aũt eccl̃iam non audie/
rit: ſit tibi ſicut ethnic⁹ et publi
canus. Amẽ dico vobis: q̃cunq̃
alligaueritis ſup terrã: erunt li
gata ꝛ in celis. Et q̃cunq̃ ſolue
ritis ſup terrã: erũt ſoluta et in
celo. Iterũ dico vobis: q2 ſi duo
ex vobis conſenſerint ſup terrã
de omni re quãcunq̃ petierint
fiet illis a patre meo q̃ in celis ẽ
Vbi em̃ ſunt duo vel tres con/
gregati ĩ nomĩe meo: ibi ſum in